

ผลกระทบค่าเงินบาท ต่อภาคอุตสาหกรรมไทย

Contents

Econ Focus ผลกระทบต่อค่าเงินบาทต่อภาคอุตสาหกรรมไทย	03
Econ Review สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรม เดือนมีนาคม 2556	07
Sharing สร้างสรรค์อุตสาหกรรมไทยอย่างไร.. ให้ทัน (กระแส) โลก	09
Life เปลี่ยนอาหารเปลี่ยนชีวิต	12
Movement	15

Editor's Note

สวัสดีค่ะคุณผู้อ่านทุกท่าน สำหรับฉบับนี้ Econ Focus ท่านจะได้ทราบผลกระทบต่อค่าเงินบาทต่อภาคอุตสาหกรรมไทย ส่วนสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรมประจำเดือน มีนาคม 2556 จะเป็นอย่างไรพลิกเข้าไปดูได้เลยค่ะ และ Sharing ฉบับนี้เรามาดูว่าจะสร้างสรรค์อุตสาหกรรมไทยอย่างไร..ให้ทัน (กระแส) โลก พลาดไม่ได้กับคอลัมน์ Life เปลี่ยนอาหารเปลี่ยนชีวิต กับสินค้าเกษตรอินทรีย์จาก Lemon Farm และฉบับนี้เรายังเปิดรับความคิดเห็นของท่าน ทุกช่องทาง พบกันใหม่ฉบับหน้า สวัสดีค่ะ

ที่ปรึกษา

ดร.สมชาย หาญหิรัญ รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
พิชัย ตั้งชนะชัยอนันต์ รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

บรรณาธิการบริหาร

วาริ จันทรเนตร

กองบรรณาธิการ

ศุภิตา เสมอมีสุข, ศุภชัย วัฒนวิทย์กรรม, ซาลี ชันศิริ, สมานลักขณ์ ตัณฑกุล,
ชัตติยา วิจารณ์, ศักดิ์ชัย สินโสมนัส, กุลชลี โหมดพลาญ, บุญอนันต์ เศวตสิทธิ์,
วารางคณา พงศาปาน

OIE SHARE ยินดีรับฟังความคิดเห็น คำชี้แนะ และข่าวประชาสัมพันธ์ต่างๆ ติดต่อได้ที่กองบรรณาธิการ OIE SHARE กลุ่มประชาสัมพันธ์และบริการห้องสมุด สำนักบริหารกลาง สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 อีเมล : OIESHARE@oie.go.th

ข้อความที่ปรากฏใน OIE SHARE เป็นทัศนะของผู้เขียน

ผลกระทบค่าเงินบาท ต่อภาคอุตสาหกรรมไทย

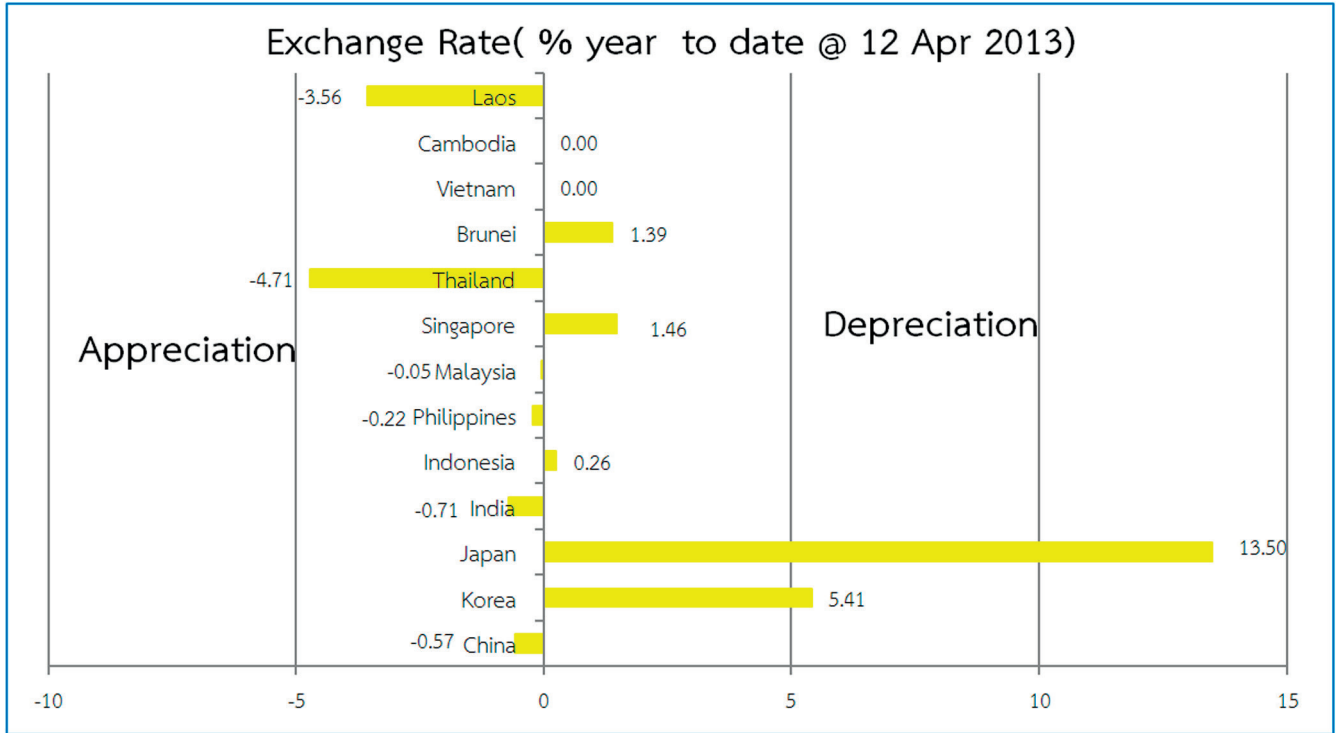
• สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

จากสถานการณ์ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นค่อนข้างมากในช่วง 3 สัปดาห์แรกของเดือนมกราคม 2556 หลังจากนั้นค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นอย่างช้าๆ และกลับมาแข็งค่ามากขึ้นตั้งแต่ช่วงปลายเดือนมีนาคม เมื่อเทียบกับช่วงต้นปีแข็งค่าขึ้นร้อยละ 4.71 ค่าเงินบาทมีแนวโน้มแข็งค่าขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่มาเลเซียค่าเงินแข็งค่าขึ้นเพียงเล็กน้อยที่ร้อยละ 0.05 อินโดนีเซียค่าเงินปรับตัวอ่อนค่าลงร้อยละ 0.26 รวมถึงค่าเงินเยนที่อ่อนค่าลงถึงร้อยละ 13.50 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเพิ่มมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของธนาคารกลางญี่ปุ่น

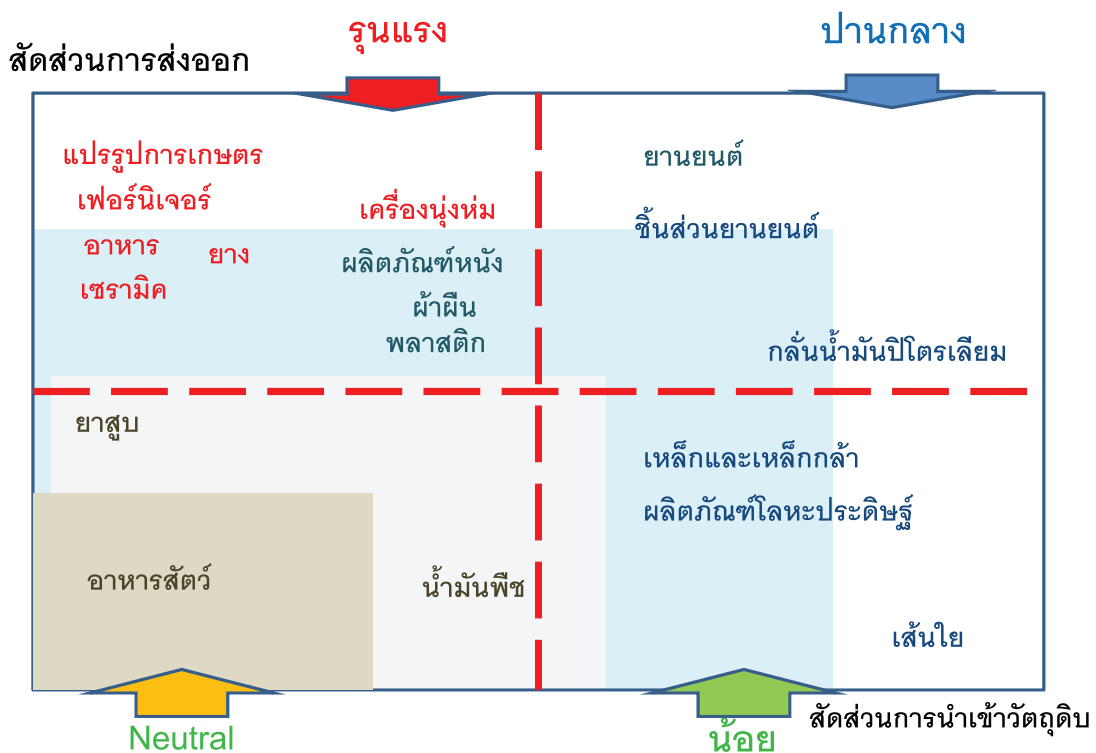
ปัญหาค่าเงินบาทที่แข็งค่าขึ้นในปัจจุบันนั้น มาจากปัจจัย 3 ประการ คือ (1) ดุลการค้าและบริการ ซึ่งประเทศไทยมีการเกินดุลการค้าและดุลบริการมาอย่างต่อเนื่อง (2) การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI: Foreign Direct Investment) และเงินทุนต่างชาติไหลเข้าตลาดหุ้น/ตลาดพันธบัตร/ตลาดเงิน ที่มีผลตอบแทนที่ดี หรือในประเทศที่เศรษฐกิจมีแนวโน้มที่ดี เมื่อพิจารณาตั้งแต่ปี 2554

มีเงินทุนต่างชาติไหลเข้ามาลงทุนในตลาดหุ้นและตลาดพันธบัตรไทยอย่างต่อเนื่อง และ (3) ผลจากค่าเงินสกุลดอลลาร์ เงินยูโร และเงินปอนด์อ่อนค่าลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2552 เป็นต้นมา เนื่องจากการใช้นโยบายการเงินผ่อนปรน

ที่มา: ข้อมูลจาก CEIC

การแข็งค่าของเงินบาทส่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าหลักอย่างสหรัฐฯ สหภาพยุโรป และจีน ซึ่งจากการประเมินผลกระทบ โดยแบ่งการพิจารณาออกเป็น 2 กรณี คือกรณีค่าเงินเฉลี่ยตลอดทั้งปี 2556 เท่ากับ 28 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และ 29 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ แสดงได้ดังตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจอุตสาหกรรมระดับมหภาค

	กรณีที่ 1	กรณีที่ 2
ค่าเงินบาท /ดอลลาร์สหรัฐฯ	28.00	29.00
% แข็งค่าเมื่อเทียบกับค่าเงินเฉลี่ยทั้งปี 2555	-9.92	-6.71
ผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่คาดการณ์ (5,737,439 ล้านบาท)		
มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่หายไป (ล้านบาท)	-569,373	-384,799
ร้อยละ	-11.02	-7.19
ผลกระทบต่อ GDP ภาคอุตสาหกรรมที่คาดการณ์ (4,775,162 ล้านบาท)		
มูลค่าที่ลดลง (ล้านบาท)	-171,630	-52,672
ร้อยละ	-3.59	-1.10

ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจมหภาคนั้นจะพบว่า กรณีที่ค่าเงินบาทตลอดทั้งปี 2556 อยู่ที่ 28 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ การส่งออกในรูปเงินบาทจะมีมูลค่าหายไป 569,373 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 11.02 เมื่อเทียบกับกรณีที่ค่าเงินบาทเท่ากับค่าเฉลี่ยปี 2555 (31.08 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ) ส่วนกรณีที่ค่าเงินบาทเท่ากับ 29 บาทตลอดปี 2556 จะทำให้การส่งออกในรูปเงินบาทลดลง 384,799 บาท หรือคิดเป็นร้อยละ 7.19 สำหรับการส่งออกที่ลดลงนี้ส่งผลต่อ GDP ของภาคอุตสาหกรรม ซึ่งจะทำให้ลดลงจากที่คาดการณ์ ร้อยละ 3.59 และร้อยละ 1.10 จากกรณีที่ค่าเงินบาท 28 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ และ 29 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลกระทบต่อมูลค่าพหุผลอุตสาหกรรมรายสาขา

อุตสาหกรรม	มูลค่าพหุผลที่ลดลงจากกรณีฐาน (ล้านบาท)		ร้อยละการเปลี่ยนแปลงจากกรณีฐาน	
	กรณี 28 บาท	กรณี 29 บาท	กรณี 28 บาท	กรณี 29 บาท
การผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	-298,307	-201,441	-10.08	-6.81
การผลิตยานยนต์ และชิ้นส่วนประกอบ	-82,542	-55,804	-5.35	-3.62
การผลิตอัญมณีและเครื่องประดับ	-69,904	-47,241	-8.98	-6.07
การแปรรูปข้าว	-61,334	-41,393	-9.52	-6.43
การผลิตผลิตภัณฑ์ยาง	-41,104	-27,774	-9.00	-6.08
การผลิตพลาสติกและผลิตภัณฑ์พลาสติก	-35,070	-23,708	-9.30	-6.30

หมายเหตุ กรณีฐานคือ กรณีที่ค่าเงินบาทเท่ากับ 31.08 บาทต่อดอลลาร์สหรัฐฯ

ในภาคการผลิตรายสาขาอุตสาหกรรม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อการส่งออกนั้นจะได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก โดยจะทำให้มูลค่าผลผลิตลดลง ซึ่งอุตสาหกรรมการผลิตเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์มีมูลค่าผลผลิตลดลงมากที่สุด รองลงมาคืออุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ และการผลิตอัญมณีและเครื่องประดับ

สำหรับพลกระทบเชิงบวก

- การนำเข้าวัตถุดิบและสินค้าทุนมีราคาถูกลง ส่งผลดีต่ออุตสาหกรรมที่มีการนำเข้าวัตถุดิบ และเอื้อต่อการขยายการลงทุน ซึ่งส่วนใหญ่ต้องนำเข้าเครื่องจักรและสินค้าทุน อุตสาหกรรมที่น่าจะได้รับผลดี อาทิ อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักร อุตสาหกรรมเหล็ก

- นอกจากนี้ยังส่งผลเชิงบวกทำให้การนำเข้าเชื้อเพลิงและพลังงานมีราคาถูกลง ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนการขนส่งของภาคการผลิตและการค้า และเอื้อต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจจากปัจจัยภายในประเทศ อุตสาหกรรมที่น่าจะได้รับผลดี อาทิ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์พลาสติก อุตสาหกรรมปูนซีเมนต์

แนวทางในการลดผลกระทบ

- มาตรการในการลดผลกระทบสำหรับผู้ประกอบการระยะสั้น ต้องอาศัยการป้องกันความเสี่ยงของค่าเงินบาทโดยมีเครื่องมือที่สำคัญคือ การทำสัญญาซื้อ/ ขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า (Forward contract) เช่น การทำสัญญาซื้อหรือขายเงินดอลลาร์สหรัฐฯ กับธนาคาร ณ วันที่กำหนดไว้ในอนาคตด้วยอัตราแลกเปลี่ยนและจำนวนเงินที่ได้ตกลงไว้ ณ ปัจจุบัน โดยจะมีระยะเวลาส่งมอบเงินมากกว่า 2 วันทำการ สำหรับอีกเครื่องมือหนึ่งได้แก่ การซื้อสิทธิที่จะซื้อหรือซื้อสิทธิที่จะขายเงินตราต่างประเทศในอนาคต (Options) คือ การตกลงซื้อสิทธิที่จะซื้อหรือซื้อสิทธิที่จะขายเงินตราต่างประเทศด้วยอัตราแลกเปลี่ยนและจำนวนเงินที่ได้ตกลงไว้ล่วงหน้า โดยผู้ซื้อสิทธิจะต้องจ่ายค่า Option premium ให้กับธนาคารใน 2 วันทำการ หลังจากได้ตกลงซื้อสิทธิดังกล่าวจากธนาคาร

- การเพิ่มการค้าภายในภูมิภาคในกลุ่มอาเซียน โดยเฉพาะกลุ่ม CLMV ที่เริ่มเปิดประเทศ เศรษฐกิจจะมีการขยายตัวสูงซึ่งจากความได้เปรียบด้านที่ตั้งของไทย ต้นทุนขนส่งสินค้าที่ต่ำ ภาษีการค้าที่ลดลงเหลือ 0% และสินค้าไทยเป็นที่ยอมรับจะเป็นปัจจัยสำคัญในการเป็นตลาดใหม่ของสินค้าอุตสาหกรรมที่จะมาชดเชยตลาดหลักที่เริ่มมีปัญหา

- การสนับสนุนให้ผู้ประกอบการไปลงทุนต่างประเทศเพื่อขยายความสามารถในการผลิต ที่ปัจจุบันมีข้อจำกัดจากปัจจัยการผลิต โดยเฉพาะแรงงาน เพื่อรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจ และการค้าในกลุ่ม AEC และประเทศเศรษฐกิจใหม่

- สำหรับกลุ่ม SMEs ซึ่งเป็นกลุ่มที่จะได้รับผลกระทบมากพอสมควร แนวทางซึ่งถือเป็นโอกาสคือ สนับสนุน SMEs บุกตลาดอาเซียนโดยเฉพาะกลุ่ม CLMV เนื่องจากเป็นตลาดที่ SMEs สามารถทำตลาดได้ง่ายกว่าตลาดอื่น สิ่งสำคัญประการหนึ่ง คือการดูแลค่าเงินบาทไม่ให้ผันผวนและที่สำคัญไม่ให้แข็งค่าเร็วเกินไป และแข็งค่ากว่าประเทศคู่แข่ง เพราะจะส่งผลให้กำหนดราคาขายลำบาก ไม่สามารถทำข้อตกลงซื้อขายระยะยาวได้ และประสบปัญหาขาดทุน □

ภาพประกอบจาก :
<https://workrelationships.files.wordpress.com>
<https://lampangcity.olxthailand.com>
<https://www.le-point-immobilier.fr>
<https://www.ruralurbano.com.ar>
<https://www.boanoticia.org.br>
<https://www.gilco.co.nz>
<https://siepx.com.br>
<https://daypic.ru>

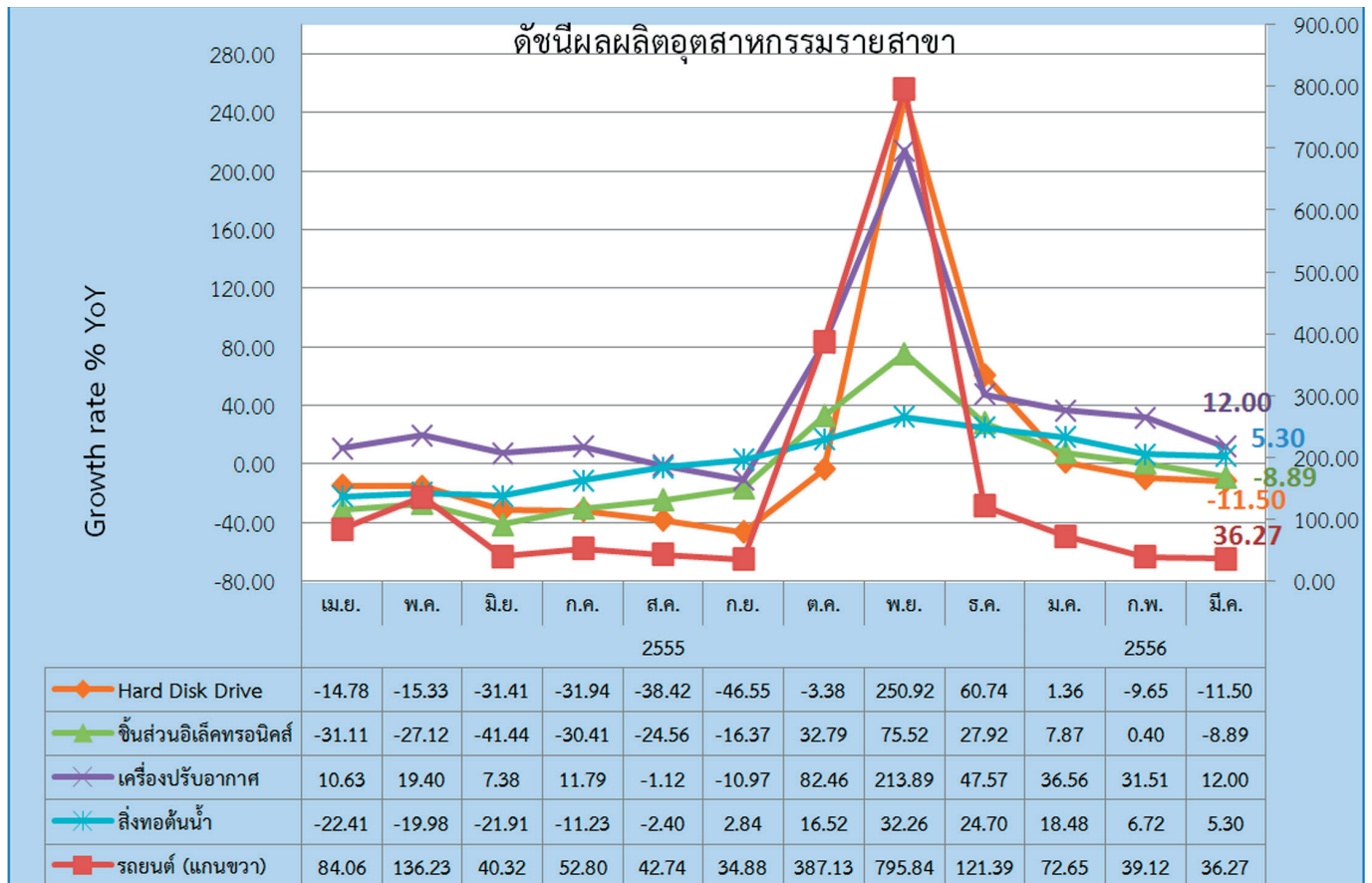
สรุปสถานการณ์การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนมีนาคม 2556

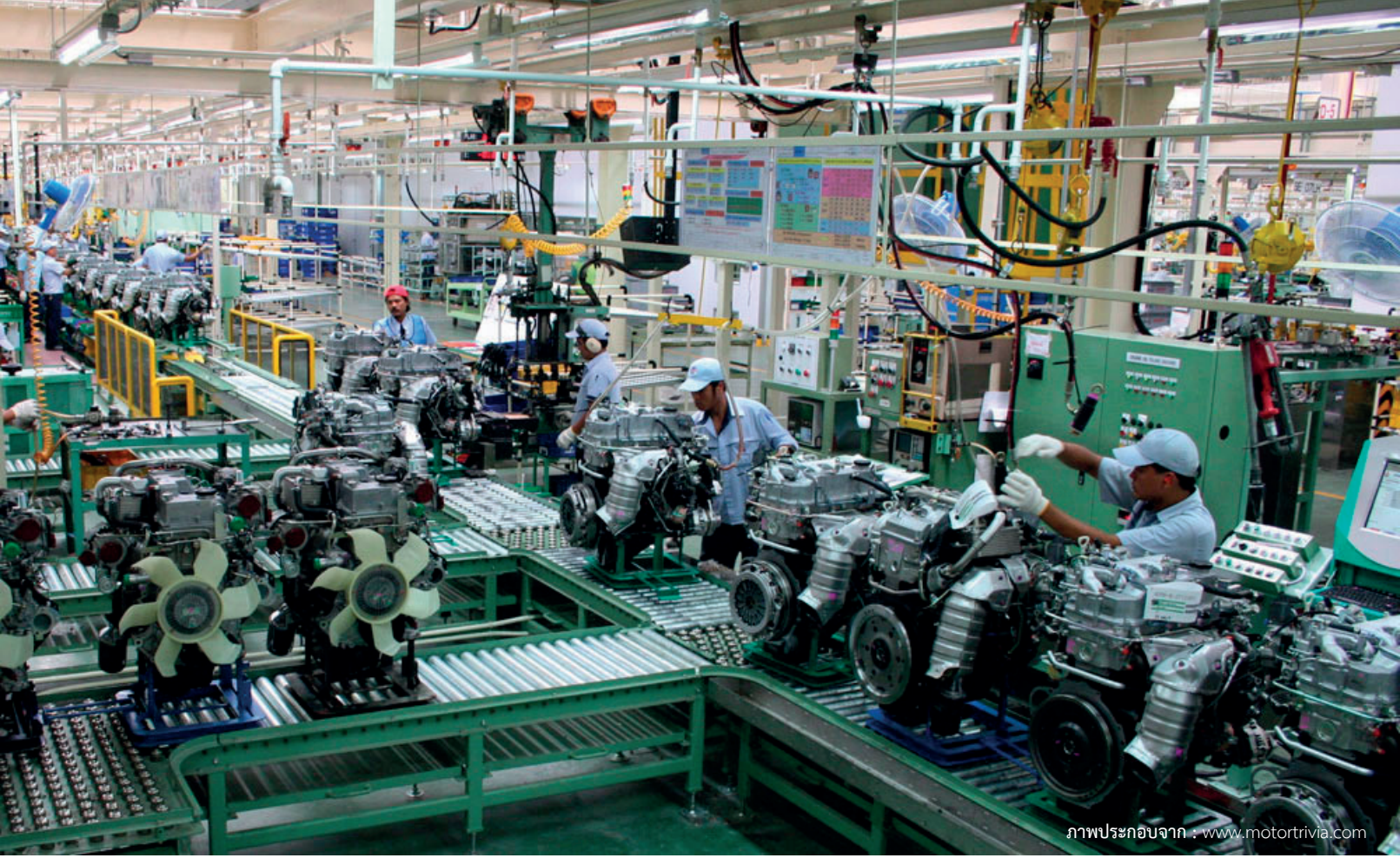
- ศูนย์สารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรม สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

การผลิตภาคอุตสาหกรรมเดือนมีนาคม 2556 ขยายตัวร้อยละ 0.54 เพิ่มขึ้นจากเดือนกุมภาพันธ์ 2556 ที่หดตัวร้อยละ 1.23 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะที่ดัชนีการส่งสินค้าขยายตัวร้อยละ 8.33 และดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังขยายตัวร้อยละ 4.96 และอัตราการใช้จ่ายการลงทุนอยู่ที่ร้อยละ 70.35 เป็นระดับสูงสุดในรอบเกือบ 7 ปี นับตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2549

อุตสาหกรรมสำคัญอย่างการผลิตรถยนต์ การผลิตเครื่องปรับอากาศ และการผลิตสิ่งทอต้นน้ำ ในเดือนมีนาคม 2556 ยังคงมีการผลิตที่ขยายตัว โดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมการผลิตรถยนต์ขยายตัวร้อยละ 36.27 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เป็นผลมาจากการเร่งผลิตรถยนต์เพื่อส่งมอบจากนโยบายรถยนต์คันแรก สำหรับดัชนีการผลิตเครื่องปรับอากาศขยายตัวร้อยละ 12.00 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากการกลับมาผลิตได้เป็นปกติของโรงงานที่ถูกน้ำท่วม ประกอบกับตลาดอสังหาริมทรัพย์ที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง และการผลิตสิ่งทอต้นน้ำ ดัชนีขยายตัวร้อยละ 5.30 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากช่วงนี้ของปีก่อนโรงงานที่ถูกน้ำท่วมเพิ่งเริ่มการผลิต ทำให้ยังไม่สามารถผลิตได้อย่างเต็มที่ แต่ในปีนี้ก็กลับมาผลิตสินค้าได้ตามปกติ

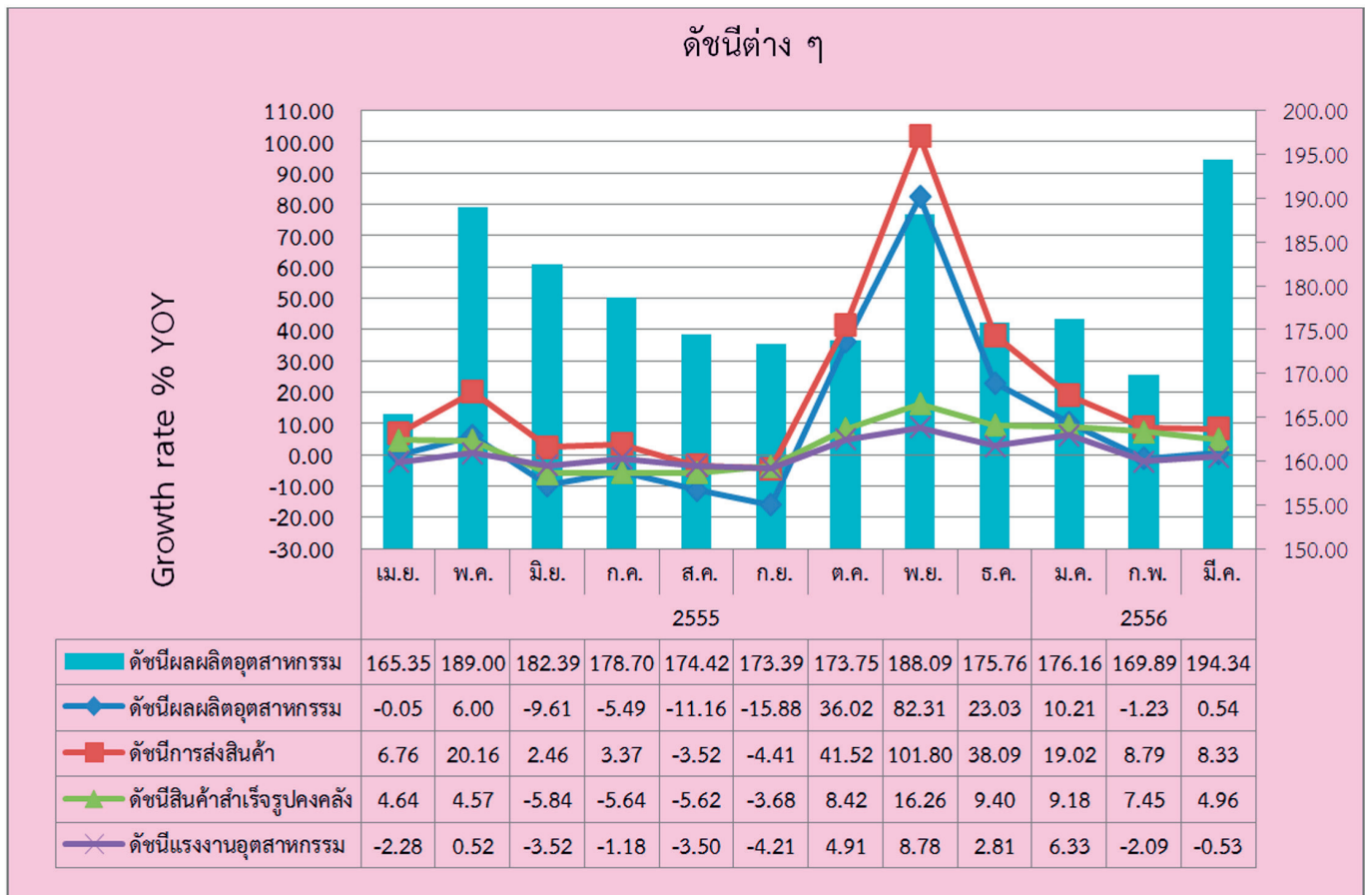
สำหรับการผลิต Hard Disk Drive และการผลิตชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ ในเดือนมีนาคม 2556 หดตัวโดยดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม Hard Disk Drive หดตัวร้อยละ 11.50 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากมีบางบริษัทฯ ได้ทำการปิดโรงงานและย้ายเครื่องจักรบางส่วนไปที่ประเทศสิงคโปร์ ทำให้ปริมาณการผลิตลดลงจากปีก่อน ส่วนดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์หดตัวร้อยละ 8.89 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยมีสาเหตุหลักมาจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญอย่างยุโรป ญี่ปุ่น และสหรัฐในปี

ภาพประกอบจาก : www.motortrivia.com

การจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรมในเดือนมีนาคม 2556 ขยายตัวเพิ่มขึ้น โดยดัชนีการส่งสินค้าขยายตัวร้อยละ 8.33 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน ระดับสินค้าคงคลังเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยดัชนีสินค้าสำเร็จรูปคงคลังขยายตัวร้อยละ 4.96 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน สำหรับการใช้จ่ายแรงงานในภาคการผลิตปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อยแต่ยังคงหดตัวอยู่ที่ร้อยละ 0.53 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน □

สร้างสรรค์อุตสาหกรรมไทยอย่างไร.. ให้ทัน (กระแส) โลก

• สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2

กระแสโลกาภิวัตน์ได้ส่งผลกระทบมากมายต่อรูปแบบการผลิตการบริโภคสินค้า และการแข่งขันแย่งชิงส่วนแบ่งตลาด ทำให้หลายประเทศทั่วโลกต่างผลักดันให้การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์เป็นนโยบายหลักที่สำคัญของชาติ เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าและสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง สศอ. ในฐานะหน่วยงานภาครัฐเห็นความสำคัญในประเด็นนี้ จึงร่วมกับ บริษัท ไคคอน จำกัด ศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์สำหรับเฟอร์นิเจอร์และอาหารของไทย โดยนำเสนอในรูปแบบของ E-book พร้อมดาวน์โหลดได้ที่ www3.oie.go.th/ เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลด้านการสร้างสรรค์อุตสาหกรรมระดับสาขา

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม (สศอ.) ได้จัดทำเว็บไซต์ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบการและบุคคลทั่วไปที่สนใจเกี่ยวกับการสร้างสรรค์สินค้าอุตสาหกรรม โดยมีการจัดทำข้อมูลในรูปแบบของ E-book ที่สามารถดาวน์โหลดและเข้าไปดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www3.oie.go.th/ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐาน เช่น ปัจจัยสนับสนุนการผลิตและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริโภคสินค้าสร้างสรรค์ และข้อมูลรายสาขาอุตสาหกรรม ทั้งแฟชั่น เฟอร์นิเจอร์ และอาหาร เช่น โครงสร้างอุตสาหกรรม แนวโน้มอุตสาหกรรมในอนาคต ตัวอย่างการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ของประเทศต้นแบบ ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนา และที่สำคัญแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมในเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสามารถใช้เป็นแรงบันดาลใจในการออกแบบสินค้าอย่างสร้างสรรค์ และเป็นข้อมูลประกอบการพัฒนารูทกิจอย่างยั่งยืนต่อไป

ภาพประกอบจาก :
<https://www.arcamobiliperufficio.it>
<https://www.mai-thai-takeaway.se>
<https://www.thingsiliketoday.com>
<https://www.loscabosweb.com>
<https://www.wikalenda.com>
<https://themaisonette.net>

โครงการศึกษานโยบายการพัฒนา อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ระดับสาขา - Microsoft Internet Explorer

Address http://www3.oie.go.th/creative01.html

โครงการศึกษาแนวทางการพัฒนา อุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ระดับสาขา

กรอบแนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

- บทบาท
- ปัจจัยสนับสนุนในการผลิตสินค้าสร้างสรรค์
- ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพสินค้าสร้างสรรค์
- เอกสารเผยแพร่

อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์เชิงสร้างสรรค์

- โครงสร้างอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์
- แนวโน้มของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ในอนาคต
- การพัฒนาอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์จากประเทศไทย
- ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์เชิงสร้างสรรค์
- วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์เชิงสร้างสรรค์

อุตสาหกรรมอาหารเชิงสร้างสรรค์

- โครงสร้างอุตสาหกรรมอาหาร
- แนวโน้มของอุตสาหกรรมอาหารในอนาคต
- การพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารจากประเทศไทย
- ปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารเชิงสร้างสรรค์
- วิสัยทัศน์ เป้าหมาย และยุทธศาสตร์ของอุตสาหกรรมอาหารเชิงสร้างสรรค์

อุตสาหกรรมแฟชั่นเชิงสร้างสรรค์

- แนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นเชิงสร้างสรรค์
- เอกสารโครงการเผยแพร่

การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

กรอบแนวคิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์

ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของหลายประเทศทั่วโลกเริ่มให้ความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์เป็นนโยบายหลักที่สำคัญเพื่อสร้างการเติบโตด้านเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่องประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งในประเทศที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ซึ่งการพัฒนาเริ่มต้นจากการสนับสนุนงานสร้างสรรค์ผลงานของคนในประเทศ เพื่อก่อให้เกิดการผลิตและการบริโภคสินค้าเหล่านี้ภายในประเทศเพิ่มขึ้นเพื่อทำให้เกิดการขยายตัวของเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมเหล่านี้ และส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจไทยเติบโตอย่างยั่งยืนและมั่นคง

ทั้งนี้จำเป็นต้องมีการวางกรอบแนวคิดในการศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ในรายสาขาให้มีความครบถ้วน และครอบคลุมในทุกด้านที่เกี่ยวข้องซึ่งประกอบด้วย การศึกษาถึงปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อการผลิตและบริโภคสินค้า

- การศึกษาปัจจัยภายนอก เช่น ผลกระทบจากกระแสโลกาภิวัตน์ที่มีผลกระทบต่อภาคการผลิตและการบริโภค รวมถึง ต้นทุนในเชิงเลือกซื้อสินค้าและบริการของผู้บริโภค

การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศในเชิงสร้างสรรค์เป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนควรให้ความสำคัญเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจของหลายประเทศทั่วโลกที่พยายามผลักดันให้การพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์เป็นนโยบายหลักที่สำคัญระดับชาติ เพื่อสร้างการเติบโตด้านเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยในปีงบประมาณ 2554 สศอ. ร่วมกับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) นำร่องการศึกษา “โครงการจัดทำยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ในอุตสาหกรรมแฟชั่น” และในปีงบประมาณ 2555 ได้ขยายสาขาอุตสาหกรรมเป้าหมายเชิงสร้างสรรค์ไปสู่อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และอุตสาหกรรมอาหาร โดยร่วมกับ บริษัท โลกออน จำกัด ภายใต้ “โครงการศึกษาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ระดับสาขา” ซึ่งอุตสาหกรรมเป้าหมายทั้งสองเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากอุตสาหกรรมเกษตร ที่มีมุมมองเน้นการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มเบื้องต้น และเน้นการผลิตสินค้าในเชิงปริมาณ โดยพึ่งพาการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่คล้าย ๆ กัน ส่งผลให้เกิดปัญหาการแข่งขันและการขายตัดราคาตัวเอง ดังนั้น แนวทางหนึ่งในการอยู่รอดของภาคอุตสาหกรรมไทย คือการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัตถุดิบและสินค้ามากขึ้น โดยเน้นการลดการใช้ทรัพยากร และปรับเปลี่ยนจากรูปแบบการผลิตเชิงปริมาณ ไปสู่การผลิตเชิงสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการจำเพาะของผู้บริโภคแต่ละกลุ่มในตลาดโลก

โครงการดังกล่าวได้ศึกษาถึงการต่อยอดฐานความรู้ที่ประเทศไทยมีศักยภาพ ทั้งภูมิปัญญาด้านศิลปวัฒนธรรม การออกแบบนวัตกรรม และเทคโนโลยี ควบคู่กับความคิดสร้างสรรค์ของคนไทย เพื่อวิเคราะห์หาแนวทางการพัฒนาอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และอาหารของไทยในเชิงสร้างสรรค์ ที่สามารถตอบโจทย์กระแสการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภคของประชากรโลก ซึ่งผลการศึกษานี้ให้เห็นว่า ทิศทางของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ในอนาคตจะแบ่งเป็น 5 ประเภท ได้แก่ เฟอร์นิเจอร์เพื่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Furniture) เฟอร์นิเจอร์อเนกประสงค์ (Multifunction Furniture) เฟอร์นิเจอร์ผสมผสานวัฒนธรรม (Cultural-mixed Furniture) เฟอร์นิเจอร์เน้นประโยชน์ใช้สอย (Functionalism Furniture) และ เฟอร์นิเจอร์เพื่อสุขภาพ (Furniture for Health) ขณะที่แนวโน้มของอุตสาหกรรมอาหาร โดยเฉพาะอาหารสำเร็จรูป จะเน้นไปทางอาหารเพื่อสุขภาพ (Healthy food) เช่น ผักผลไม้อินทรีย์ และอาหารฟังก์ชัน อาหารพร้อมปรุงหรือพร้อมทาน (Ready to Cook/Eat) อาหารฮาลาล ซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการของประชากรชาวมุสลิมที่เพิ่มขึ้น รวมถึงอาหารพื้นเมือง (Ethnic food) อย่างอาหารอินเดีย เม็กซิกัน และอาหารไทย ที่กำลังเป็นที่นิยมในขณะนี้ เนื่องจากความแปลกใหม่ของวัตถุดิบเครื่องเทศ เอกสิทธิ์ในการประกอบอาหาร และเรื่องราวทางวัฒนธรรมประจำถิ่น

รูปแบบสินค้าเฟอร์นิเจอร์ในอนาคต

อนกประสงค์ (Multifunction Furniture)
เน้นประโยชน์ใช้สอย (Functionalism Furniture)
ผสมผสานวัฒนธรรม (Cultural-mixed Furniture)
เพื่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Furniture)
เพื่อสุขภาพ (Furniture for Health)

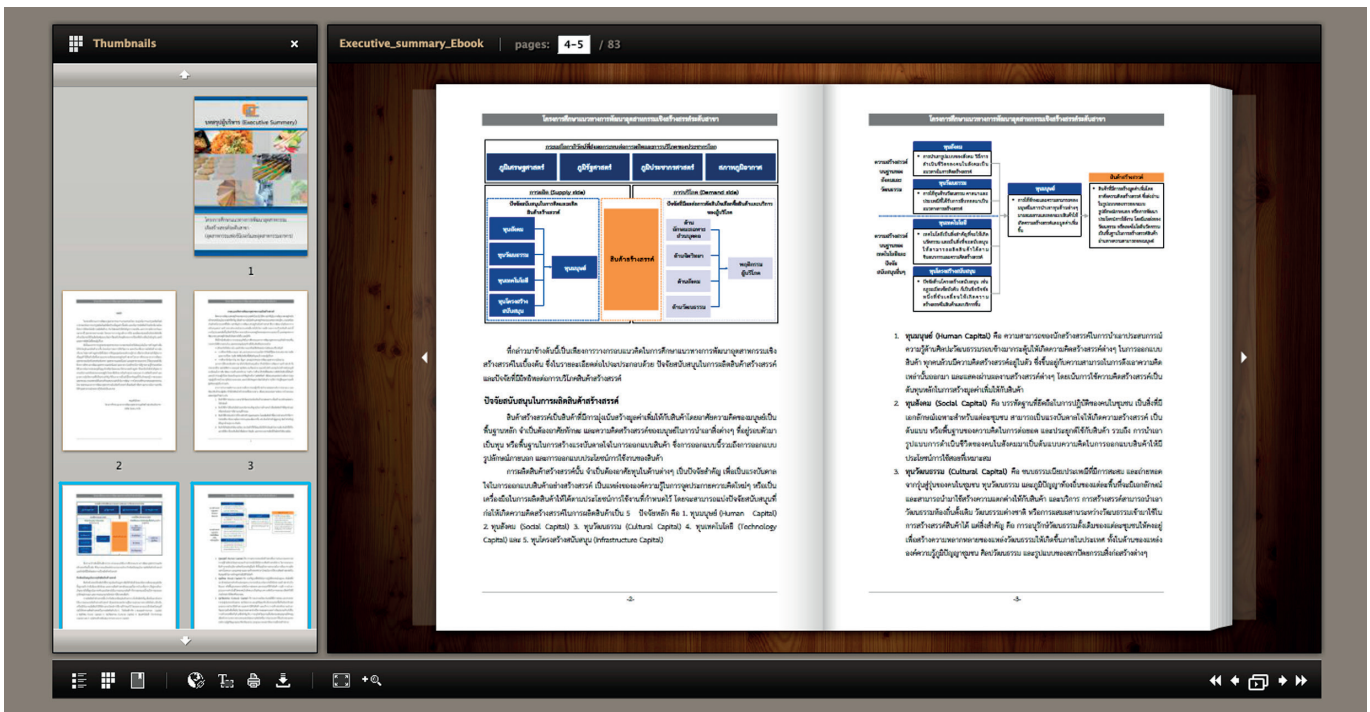
รูปแบบสินค้าอาหารสำเร็จรูปในอนาคต

อาหารฟังก์ชัน (Functional food)
อาหารอินทรีย์ (Organic food)
อาหารพร้อมทาน/ปรุง (Ready to Eat/Cook)
อาหารฮาลาล (Halal food)
อาหารไทย (Thai food)
อาหารเม็กซิกัน (Mexican food)

อาหารเพื่อสุขภาพ
อาหารตอบสนองวัฒนธรรมและสังคม
อาหารพื้นเมือง

ดังนั้น **“เราต้องรู้ทัน เพื่อตามการเปลี่ยนแปลงนั้นให้ทัน”** ซึ่งเมื่อเรารู้ว่าอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และอาหารของโลกกำลังเดินไปในทิศทางใด เราจะสามารถกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงสร้างสรรค์ที่เหมาะสมกับศักยภาพและบริบทของประเทศได้ นั่นคือ **“ประเทศไทยจะเป็นสัญลักษณ์ของเฟอร์นิเจอร์เอเชีย”** ผ่านการขับเคลื่อน 5 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ สนับสนุนการพัฒนาบุคลากร ส่งเสริมการสร้างสรรคเฟอร์นิเจอร์สู่ภาคอุตสาหกรรม พัฒนานวัตกรรมด้านวัสดุดิบ สร้างช่องทางการตลาด และวางโครงสร้างสนับสนุนเพื่อยกระดับการพัฒนาต่อไป สำหรับอุตสาหกรรมอาหาร เรามองว่า **“ประเทศไทยจะเป็นครัวเอกที่ผลิตและสร้างสรรค์สินค้าอาหารที่ได้มาตรฐานระดับโลก และยกระดับอาหารไทยให้เป็นอาหารจานโปรดของคนทั้งโลก”** โดยมี 6 ยุทธศาสตร์สำคัญที่ต้องขับเคลื่อน ได้แก่ สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มและเอกลักษณ์ให้กับสินค้าอาหาร ยกย่องมาตรฐานการผลิต สร้างนักสร้างสรรค์สู่ภาคอุตสาหกรรม สนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน สร้างการรับรู้ด้านสุขอนามัยและโภชนาการอาหาร และสุดท้ายส่งเสริมอาหารไทยและร้านอาหารไทยไปสู่อาหารจานหลักของโลก ทั้งนี้ ผู้ที่สนใจสามารถดาวน์โหลดข้อมูลในรูปแบบของ E-book และศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์ดังกล่าว □

เปลี่ยนอาหารเปลี่ยนชีวิต

• กองบรรณาธิการ

“ผักที่ไหน ๆ ก็เหมือนกัน
แค่ดูว่าสะอาด สด ก็เพียงพอแล้ว” จริงหรือ ?

หลายท่านอาจสงสัยว่า ผักที่เราเห็นตามท้องตลาดนั้น ที่จริงแล้วปลอดภัยหรือไม่ มีความสะอาดเพียงพอหรือให้คุณค่าทางโภชนาการครบตามที่เราคาดหวังไว้หรือเปล่า หรืออาจได้รับสารเคมีที่ปนเปื้อนมากับผักหรือผลไม้ แทนที่จะได้รับประโยชน์แต่กลับได้รับโทษและโรคต่างๆ เป็นของแถมตามมาด้วย

เมื่อเห็นเรื่องราวดี ๆ แบบนี้แล้ว ทางกองบรรณาธิการมีหรือจะพลาดโอกาสรีบหยิบเรื่องราวของ **อาหารอินทรีย์ (Organic)** ที่ได้ไปสัมผัสมาแล้วนำมาฝากท่านผู้อ่านกันละ

อาหารอินทรีย์ (Organic) เป็นอาหารที่บริสุทธิ์ เต็มโตจากผืนดินที่สะอาด ทุกขั้นตอนการปลูก เก็บเกี่ยว ปราศจากการใช้ปุ๋ยเคมี ยาฆ่าแมลง ยาฆ่าหญ้า ฮอร์โมนทุกประเภท จึงเป็นอาหารเพื่อการสร้างสุขภาพที่แข็งแรง และช่วยฟื้นฟูร่างกายที่อ่อนล้าเจ็บป่วย การทำเกษตรอินทรีย์ (Organic Farming) ของต่างประเทศอาจเรียกว่า Biological Farming หรือ Ecological Farming คือการทำเกษตรที่ไม่ใช้ยาฆ่าแมลง ปุ๋ยเคมี และมีกระบวนการที่ทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้น ช่วยฟื้นฟูคุณภาพของสภาพแวดล้อมและระบบนิเวศของธรรมชาติ (Lemon Farm, 255- : 13)

เราลองมาดูการเปรียบเทียบระหว่างผักและผลไม้อินทรีย์ (Organic) กับผักและผลไม้ตามท้องตลาดทั่วไป เมื่อนำมาใส่ขวดโหลปิดฝาและตั้งทิ้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเท่ากัน เพื่อเปรียบเทียบดูการเปลี่ยนแปลง

ด้านซ้ายเป็นผักเกษตรอินทรีย์ ส่วนด้านขวาเป็นผักที่ซื้อตามท้องตลาดทั่วไป

จะเห็นได้ชัดเจนว่าผักและผลไม้อินทรีย์สามารถอยู่ได้นานมาก ผิดกับผักผลไม้ตามท้องตลาดที่เน่าเร็วมาก สาเหตุมาจากสารเคมีต่าง ๆ ที่เกษตรกรใช้ในการเพาะปลูกนั่นเอง ลองนึกภาพสารเคมีเหล่านี้ที่สะสมอยู่ในร่างกายของคนเราแล้ว โรคมะเร็งคงไม่ไกลตัวเรามากเท่าไรใช่ไหมล่ะคะ?

“รู้หรือไม่ว่า อาหารอินทรีย์ (Organic) มีข้อดีอย่างไร” ช่วยลดภาวะโลกร้อน, ลดการใช้พลังงาน, ช่วยประหยัดน้ำ รักษาไนโตรเจนในดิน, ช่วยอนุรักษ์พืชท้องถิ่น, ส่งเสริมการจ้างงานและสุขภาพที่ดีของเกษตรกรในชุมชน สนับสนุนเกษตรกรรายเล็ก, ปลอดภัยจากสารเคมีที่ตกค้าง ให้รสชาติที่ดีกว่าและมีคุณค่าทางสารอาหารที่สูงกว่า, ลดการนำเข้าสินค้าเกษตร, ลดการเกิดโรคมะเร็งที่ได้จากการทานผักผลไม้ที่มีสารเคมีตกค้าง

“ทราบประโยชน์และข้อดีอย่างนี้แล้วอยากทราบใช่ไหมคะ ว่าเราจะหาซื้อสินค้าเกษตรอินทรีย์ (Organic) ได้จากที่ไหน”

ที่นี่เลยค่ะ... "Lemon Farm"

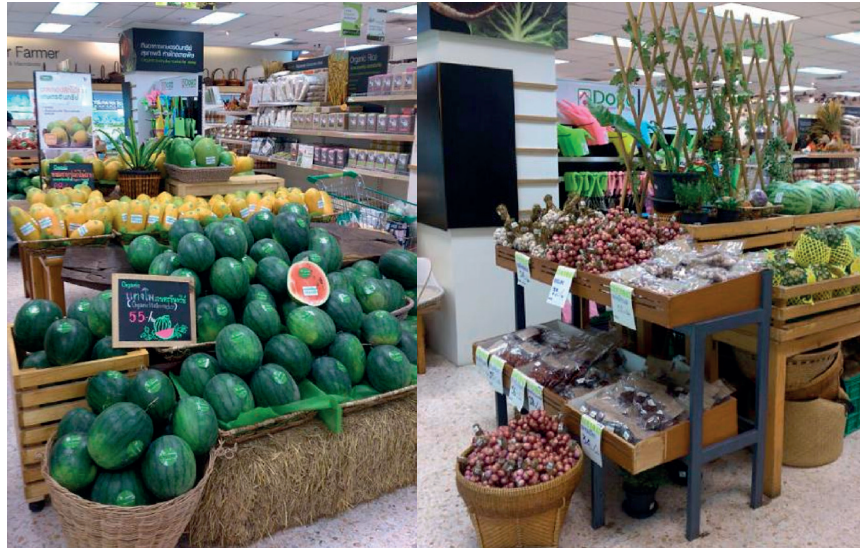
แหล่งจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ ที่ตอบโจทย์ของท่านผู้อ่านที่ต้องการรักษาสุขภาพ

ที่นี่ไม่ได้จำหน่ายเฉพาะผักและผลไม้เท่านั้น แต่ยังรวมถึงเครื่องสำอางต่าง ๆ ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากเกษตรอินทรีย์ (Organic) เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เครื่องใช้สอยต่าง ๆ

บรรยากาศการตกแต่งร้านน่ารัก ได้บรรยากาศเหมือนฟาร์ม มีป้ายแสดงรายละเอียดราคาสินค้าแบบเก๋ ๆ ดูสวยไปอีกแบบ

นอกจากนี้ยังมีที่นั่งสำหรับนั่งรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพ ที่นี่ไม่มีการจำหน่ายประเภทน้ำอัดลม แต่ทางร้านจะจำหน่ายน้ำเพื่อสุขภาพแทน ทางร้านยังมีเมนูอาหารเพื่อสุขภาพไว้แนะนำลูกค้าที่สนใจรับประทานอาหารเพื่อสุขภาพด้วยค่ะ

หากท่านผู้อ่านสนใจสามารถหาซื้อสินค้าเกษตรอินทรีย์ได้ตามสาขาต่าง ๆ ของ “Lemon Farm” ซึ่งมีทั้งหมด 9 สาขา ได้แก่ สาขาแจ้งวัฒนะ, สาขาประชาชื่น, สาขาเกษตร, สาขาสุขุมวิท 39, สาขาเพชรเกษม 57, สาขาประดิษฐ์มนูธรรม, สาขาศรีนครินทร์, สาขาพาราไดซ์ พาร์ค, และสาขาชิดลม สำนักงานใหญ่จะอยู่ที่แจ้งวัฒนะ ซึ่งท่านผู้อ่านสามารถขอเข้าอบรมเพื่อศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับอาหารเกษตรอินทรีย์ (Organic) โดยคุณสุวรรณา หลังน้ำสังข์ กรรมการมูลนิธิเครือข่ายครอบครัว □

อ้างอิงที่มา

<http://lungbermfarm.blogspot.com>, <http://landmark.edtguide.com>,
<http://sassyp.weloveshopping.com>, <http://www.tourvtthai.com>,
<http://www.familynetwork.or.th>, <http://www.lemonfarm.com>,
 แผ่นเผยแพร่ความรู้ของ Lemon Farm, หนังสือคู่มือ lemon Farm, 255- : 13

นายหทัย อุทัย รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานในการจัดเสวนา Morning Talk เรื่อง “ความเข้าใจของภาคการผลิตไทยต่อการแข่งขันในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน” จัดโดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ร่วมกับมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ซึ่งมีผู้ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวเป็นจำนวนมาก เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2556 ณ ห้องประชุม 203 สศอ.

ดร.ณัฐพล ณีรัฐสมบุญ โฆษกกระทรวงอุตสาหกรรม แถลงข่าวสถานการณ์ค่าเงินบาทแข็งค่าและผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมไทย พร้อมแนวทางและมาตรการลดผลกระทบดังกล่าวของกระทรวงอุตสาหกรรม และนายหทัย อุทัย รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม แถลงผลความคืบหน้าจากการประชุมคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมวัสดุอุปกรณ์ทางการแพทย์รองรับการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เมื่อวันที่ 18 เมษายน 2556 ณ ห้องประชุม 202 สศอ.

คณะผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงานและเจ้าหน้าที่ สศอ. ร่วมแสดงความยินดีกับ ดร.สมชาย หาญหิรัญ ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรมรักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และนายหทัย อุทัย รองผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม รักษาราชการแทนผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2556 ณ ห้องประชุม 203 สศอ.

ดร.สมชาย หาญหิรัญ ผู้ตรวจราชการกระทรวงอุตสาหกรรม รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นประธานในการจัดเสวนา Morning Talk เรื่อง “ติดตามการปรับตัวอุตสาหกรรม SMEs ไทย ภายใต้ AEC” โดย คุณฉัตริศน์ อิศรางกูร ณ อยุธยา ผู้อำนวยการส่วนเตือนภัยอุตสาหกรรม สำนักวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นวิทยากรบรรยาย ซึ่งมีผู้ให้ความสนใจเข้าร่วมกิจกรรมเป็นจำนวนมาก จัดขึ้นเมื่อวันที่ 30 เมษายน 2556 ณ ห้องประชุม 601 สศอ.

Industrial Intelligence Unit (IIU)

ระบบเครือข่ายข้อมูลเพื่อการชี้แนะและเตือนภัยของภาคอุตสาหกรรม
ซึ่งประกอบไปด้วย 9 ระบบข้อมูล หรือ 9 IIU ได้แก่

- อุตสาหกรรมไทยในภาพรวม
<http://iiu.oie.go.th>
- อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม
<http://iiu.oie.go.th/Textile/default.aspx>
- อุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า
<http://iiu.oie.go.th/iron/default.aspx>
- อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์
<http://iiu.oie.go.th/electronics/default.aspx>
- อุตสาหกรรมยานยนต์
<http://iiu.oie.go.th/Automotive/default.aspx>
- อุตสาหกรรมอาหาร
<http://iiu.oie.go.th/food/default.aspx>
- อุตสาหกรรมพลาสติก
<http://iiu.oie.go.th/ptit/default.aspx>
- ฐานข้อมูลด้านการรับรองมาตรฐานไอเอสโอ
<http://iiu.oie.go.th/ISO/default.aspx>
- ฐานข้อมูลด้านเศรษฐกิจอุตสาหกรรมในภูมิภาคอาเซียน
<http://iiu.oie.go.th/IUasean/default.aspx>

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
THE OFFICE OF INDUSTRIAL ECONOMICS

สำนักงาน | OFFICE
เศรษฐกิจอุตสาหกรรม | OF INDUSTRIAL ECONOMICS

ถนนพระรามที่ 6 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ 10400

โทร. 0 2202 4274, 0 2202 4284 โทรสาร 0 2644 7023

www.oie.go.th, www.facebook.com/oieprnews, http://twitter.com/oie_news